

סיפורו האישי של אלון תבור * על ציד התנינים שלו בקניה וניצד צדים את החימסחים: "היפנטנו אותם בלילה"

אשליה שהוא איטי ומסורבל. הוא זרוי מאין כמוהו. הזנב שלו הוא שריר חד וגדול, ומשמש לו לחיתוך האובייקט. בהתחלה הייתי נרגש מכל מיפגש עם חיה. בלודו הסתוככו פילים. קופים ואריות. עץ-ענק של מנגו עמד במר-כזה של הלודו, והקופים היו מקפצים עליו בלילות ומורידים את הפרי. בתוך זמן קצר יצאנו לציד-תנינים. במשך היום נהגנו להכין מלכודות לאורך הנהר טאנה הזורם לאורכה של קניה, והנשפך לאוקיינוס ההודי. היינו יוצאים לציד אחת לשלושה ימים. צרנו חזירי-בר, איילות, זברות ובופלו. שי-שימשו כפיתיון לתנינים.

לפני שנה יצאתי לחופשה של שנה מהקיבוץ. נודע לי שחכרת כלל מקימה רשת של חוות לגידול תנינים בעולם, והם מחפשים בחורים יוצאי-צבא, המוכנים לצאת לקניה ולצוד עבורם תנינים. תוך שבועיים מצאתי את עצמי, עם עוד ישראלי, צביקה סאבו, צייד לשעבר ואיש-ביטחון, בתוך לודג' (מעין מוטל) נטוש בליבה של קניה. שנינו צויידנו בנשק וברשיון מתאים לציד. המקום שבו שהינו הוכרז כשמור רחוק על-ידי ממשלת-קניה. חוץ ממכונית מתאימה בעלת הת-

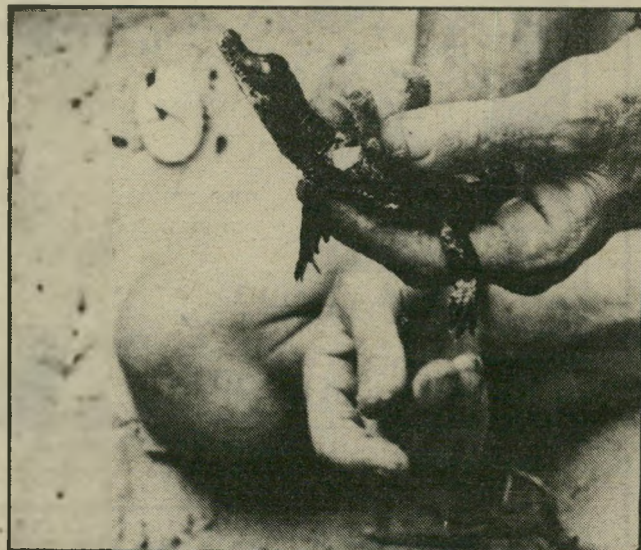
לשון תאו צביקה סאבו יצא עם אלון לציד-התנינים בקניה. סאבו, צייד ואיש-ביטחון, עומד לשאת בקרוב לאשה את הדוגמנית היפה חני פרי. הוא התגלה גם כטבח מעולה.

נעה קדמית עמדו לרשותנו 20 אפ-תנינים ולמקום הובא על-ידי החברה ממוחה לציד תנינים. לזוה כדי להדריכנו. העיניים הראשונים לא העזתי לקרב לתנינים. מדי שבוע היה מגיע כושי אחר, כשהוא רכוב על אופניים, שנשלח על-ידי ראש-כפר שביקש לבוא לצוד תנין, שטרף אדם בכפר. שמעתי שבקניה נטרפים כ-100 בני אדם בשנה. ידעתי שתנין יכול להרוג אדם בע' שירית השניה. למרות שהוא נותו

"בחדתי נורא!" במשך שבועיים נחד אלון לגשת לתנינים. בכל שנה נטרפים 100 איש בקניה על ידי הזוחלים

המסוכנים. רק אחרי שלמד להכיר אותם, הוא החל לצוד תנינים באורך 5 מטר. תוך כדי הציד נפצע אלון בראשו, ולכן הוא נאלץ לגלח את שעריו. תינוקות, שאותו תיכננתי לערוב עם חלב, כשחזרתי גיליתי שהזברה מתה. מחוסר-אוכל לא סבלנו. צביקה התגלה כטבח מעולה, והכין מטעמים של לשון-בופלו. שהוא עישן, ופילה חזיר כפיטריות. אך בעיקר אכלנו אני נס, מנגו ובננות. גילינו שיש שם שישיה מינים של בננות, כל אחת בטעם אחר. מחיר אשכול-בננות הוא רולר אחר.

במשך שלושה חודשים אספנו תנינים. היו שאורכם היה חמישה מטר. מיספרם הגיע לבסוף ל-60. עד שיום אחד פרצו התנינים את המיכלאה, וכבי ריחה המונית ברחו לנו 20 תנינים. שלחנו את התנינים למומבסה. ארזנו את החפצים על משאית, כשבי תחתיתה הינחנו 30 דליים מלאים בכיצי-תנינים, שאספנו במקום. ממש ברגע האחרון לפני היציאה שמעתי ציפצוף של בקיעה. התחלנו לפרק את כל הציוד, בנסיון לאתר את הדלי שממנו נשמע הקול. תוך שעה יצאו מהביצים 90 תנינים. התברר לנו שקול הבקיעה משמש סימן לתנינים לבקוע מהביצה. הכנסנו את התנינים לדליים מלאים במים מתוקים, והמי שכנו במשך יום שלם בנסייעה. כשצויין של תנינים מלווה אותנו לאורך כל הדרך. לארץ הגעתי די מותש. מכיוון שחליתי במלריה.

תנין בוקע יש איסור מוחלט להוציא ביצי תנינים מקניה. מביצים שנאספו שם בקעו בתוך שעה 90 תנינים ינוקות. המזון הראשון הניתן להם הוא בשר טחון מעורב במים.